

Open kerk

Zondagmiddag, stralend weer. We drinken buiten thee. Het is druk op de Noorddijkerweg. Hardlopers en wandelaars, motorrijders en fietsers. We kunnen ze horen:

“kijk es, wat een mooi kerkje!”

“zullen we binnen kijken?”

“ja, hij is open”.

De fietsen worden geparkeerd en er gaan weer een paar mensen naar binnen. Het lijkt op zondagmiddag haast wel drukker in de kerk dan op zondagochtend. Nee, ik bedoel niet die zondagochtenden van nu, maar die van voor 15 maart.

We kijken naar het kerkpad. Sommige mensen zijn na een paar minuten weer buiten. Anderen blijven wat langer. Gaan ze even zitten? Zomaar stil, wat mijmeren ?

Maandagmorgen vind ik een mailtje in mijn mailbox. Van één van de mensen die zorgen dat de kerk op zondag open is. Een mailtje over wat één van de bezoekers achterliet in de glazen pot die speciaal met dat doel in de kerk op tafel staat.

Daar zat een briefje in. Of we willen bidden voor alle mensen in verpleeghuizen zonder familie en vrienden. Dat doen we, natuurlijk doen we dat - daar is een kerk voor.

Er staat een hartje bij getekend ... en ik denk: dit is wat bidden is, voelen dat je hart klopt.

Jan